Τὸ φύλλον λεπτὰ 20 καὶ στὸ Ἐξωτερικὸ 25. — (Ἔκδοσις : «Μὴ-με-λησμόνει»)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ		Ἐξωτερικοῦ	
Ἐτησία	δρ. 10.—	Ἐτησία . .	φρ. χρ. 12.50
Ἑξάμηνος . . .	» 5,50	Ἑξάμηνος .	» » 6,50
Τρίμηνος . . .	» 3,—	Τρίμηνος .	» » 3,50

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικ. λεπ. 20. Ἐξωτερικ. λεπ. 25

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'. — Τόμος 25ος | *Ἐν Ἀθήναις, 21 Ἰουλίου 1918* | *Ἔτος 40ὸν. — Ἀριθ. 34*

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'. (Συνέχεια).

—Ἔπειτα πρέπει νὰ παραδεχθοῦμε, ὅτι ἐγνώριζαν αὐτὸ τὸ νησάκι, εἶπε ὁ ρεπόρτερ.

—Ἐκεῖνο ποῦ ξέρω, ἐφώναξε ὁ ναύτης, εἶνε ὅτι ὁ «Καλότυχος» ταξείδεψε χωρὶς ἐμᾶς. Ἀλλοιώτικα νὰ μὴ μὲ λένε Πέγκροφ!

Τὸ ἔλεγε μὲ τόση πεποίθησι, ὥστε οὔτε ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ, οὔτε ὁ Χάρμπερτ δὲν μπόρεσαν νὰ τὸ ἀμφισβητήσουν. Ἦταν φανερό, ὅτι τὸ καΐκι εἶχε πολὺ ἢ λίγο μετακινηθῆ, ἀφ' ὅτου ὁ Πέγκροφ τὸ εἶχε ἀφίσει στὸ Πόρτο-Μπαλλόνι. Γιὰ τὸν ναύτη δὲν ὑπῆρχε καμμιὰ ἀμφιβολία, ὅτι εἶχαν σηκώσει καὶ ξαναρίξει τὴν ἄγκυρα. Γιατὶ λοιπὸν θάκαναν αὐτοὺς τοὺς δυὸ χειρισμούς, ἂν δὲν ἦταν νὰ μεταχειρισθοῦν τὸ καΐκι γιὰ κάποια ἐκδρομή;

— Μὰ πῶς δὲν εἴδαμε τὸν «Καλότυχο» νὰ πλέῃ ἀπ' ἔξω ἀπ' τὸ νησί; ρώτησε ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ.

— Ἔ, κύριε Σπίλεττ! ἀποκρίθηκε ὁ ναύτης, ἂν ἔφυγαν νύχτα μὲ καλὸ ἄνεμο, ὕστερα ἀπὸ δυὸ ὧρες δὲν θὰ φαίνουνταν τίποτα μπροστὰ στὸ νησί.

— Θὰ ρωτήσω καὶ κάτι ἄλλο, ἐπέλαβε ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ. Γιὰ ποιὸ σκοπὸ οἱ κατάδικοι θὰ μεταχειρίζουνταν τὸν «Καλότυχο», καὶ γιατί, ἀφοῦ τὸν μεταχειρίσθηκαν, θὰ τὸν γύριζαν πίσω στὸ Πόρτο-Μπαλλόνι;

— Ἔ, κύριε Σπίλεττ! ἀπεκρίθηκε ὁ ναύτης· ἂς τὸ βάλουμε κι' αὐτὸ μαζὶ μὲ τάλλα ἀνεξήγητα καὶ ὃς μὴν ξανασκοτισθοῦμε πιά· Τὸ ζήτημα ἦταν νὰ βροῦμε ἐδῶ τὸν «Καλότυχο» καὶ νά, εὐτυχῶς, ποῦ τὸν ηὕραμε. Τὸ κακὸ ὅμως εἶνε ποῦ ἂν τὸν ξαναπάρουν οἱ κακοῦργοι, μπορεῖ νὰ μὴ τὸν ξαναβροῦμε στὴ θέσι του.

—Λές λοιπόν, Πέγκροφ, ρώτησε ὁ Χάρμπερτ, πῶς θᾶταν φρόνιμο νὰ κουβαλήσουμε τὸν «Καλότυχο» μπροστὰ στὸ Γρανίτινο Παλάτι;

— Καὶ ναὶ καὶ ὄχι, ἀποκρίθηκε ὁ Πέγκροφ. Ἡ καλλίτερα, ὄχι. Τὸ στόμιο τῆς Εὐχαριστίας δὲν εἶνε κατάλληλο, ἔχει ἄσχημη θάλασσα γιὰ ἕνα καΐκι.

— Ἂν τὸν τραβοῦσαμε ὅμως ἔξω, στὴν ἄμμο, ὡς τὰ Καμίνια;

— Αὐτὸ ναί, ἴσως, ἀποκρίθηκε ὁ Πέγκροφ. Ὁπωσδήποτε, ἀφοῦ πρόκειται νὰ λείψουμε ἀπὸ τὸ Γρανίτινο Παλάτι γιὰ πολλὲς ἡμέρες, μοῦ φαίνεται πῶς ὁ «Καλότυχος», ἂς αὐτὸ τὸ διάστημα, θᾶταν πιὸ ἀσφαλισμένος ἐδῶ καὶ καλὰ θὰ κάμουμε νὰ τὸν ἀφίσουμε στὴ θέσι του, ὡς ποῦ νὰ καθαρισθῇ τὸ νησί μας ἀπ' αὐτοὺς τοὺς κατεργάρηδες.

— Ἔτσι νομίζω κ' ἐγώ, εἶπε ὁ ρεπόρτερ. Τουλάχιστο δὲν θᾶνε ἐκτεθειμένος ἐδῶ, ἂν γίνῃ καμμιὰ τρικυμία, ὅσο θὰ ἦταν στὸ στόμιο τῆς Εὐχαριστίας.

—Μ' ἂν ξανάλθουν καὶ τὸν πάρουν οἱ κατάδικοι; ρώτησε ὁ Χάμπερτ.

—Μήπως δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ τὸν πάρουν κι' ἀπὸ τὸ στόμιο τῆς Εὐχαριστίας; εἶπε ὁ ναύτης. Ἐμεῖς, βλέπεις, θὰ λείπουμε καὶ δὲν θᾶνε κανεὶς νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ.

—Φυσικά! ἀποκρίθηκε ὁ ρεπόρτερ. Ἄμα δὲν θὰ τὸν εὕρισκαν ἐδῶ, θὰ τὸν ζητοῦσαν πάρα κάτω.

—Γι' αὐτό, ἐξακολούθησε ὁ ναύτης, εἶμαι τῆς ἰδέας, ὅπως εἶπε κι' ὁ κ. Σπίλεττ, νὰ τὸν ἀφίσουμε στὸ Πόρτο Μπαλλόνι. Ἄμα γνωρίσουμε ὅμως ἀπὸ τὴν ἐκδρομή, ἂν ἐν τῷ μεταξὺ δὲν θὰ ἔχῃ ἀπαλλαχθῆ τὸ νησὶ ἀπὸ τοὺς κακούργους, κουβαλοῦμε τότε τὸν «Καλότυχο» στὸ στόμιο τῆς Εὐχαριστίας, γιὰ νὰ τὸν ἔχουμε πιὸ κοντά μας.

—Σύμφωνοι! Ἐμπρός! εἶπε ὁ ρεπόρτερ.

Ὅταν ἐγύρισαν στὸ Γρανίτινο Παλάτι, ὁ Πέγκροφ, ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ κι' ὁ Χάρμπερτ ἀνακοίνωσαν στὸ μηχανικὸ τὰ συμβάντα κι' αὐτὸς ἐπιδοκίμασε τὰ μέτρα ποῦ ἔλαβαν καὶ γιὰ τὸ παρὸν καὶ γιὰ τὸ μέλλον. Ὑποσχέθηκε μάλιστα στὸ ναύτη νὰ μελετήσῃ τὸ κανάλι, γιὰ νὰ ἰδῇ μήπως θὰ μποροῦσε νὰ γίνῃ κάπου ἐκεῖ ἕνα τεχνητὸ λιμανάκι μὲ ὑδατοφράγματα. Ἔτσι ὁ «Καλότυχος» θὰ ἦταν πάντα κοντά τους, μπροστὰ στὰ μάτια τους, ἀσφαλισμένος καὶ, στὴν ἀνάγκη, κλειδωμένος.

«Οἱ ἄποικοι ἀροσιώθηκαν ἡ αὐτὴ τὴν ἐργασία...» (Σελ. 201, στ. γ'.)

Τὸ ἴδιο βράδυ ἐτηλεγράφησαν στὸν Ἄϋρτων γιὰ τοὺς φέρῃ ἀπὸ τὴ στάνη ἕνα ζευγάρι γίδια, ποῦ ὁ Νάβ ἤθελε νὰ τὰ μεγαλώσῃ στὰ λειβάδια τῆς Τερψιθέας. Πρᾶγμα παράξενο: ὁ Ἄϋρτων δὲν ἀποκρίθηκε στὸ τηλεγράφημα, ὅπως συνήθιζε πάντα νὰ κάνῃ. Κι' ὁ μηχανικὸς ἀπόρησε πολύ. Μποροῦσε ὅμως, τὴ στιγμὴ ἐκείνη, νὰ μὴ βρίσκουνταν ὁ Ἄϋρτων στὴ στάνη ἢ νὰ βρίσκουνταν στὸ δρόμο, γυρίζωντας στὸ Γρανίτινο Παλάτι. Πραγματικῶς, εἶχαν περάσῃ δυὸ ἡμέρες ἀφότου ἔφυγε καὶ, καθὼς ἦταν συμφωνημένο, θὰ ἐγύριζε ἢ στὴς 10 τοῦ μηνὸς τὸ βράδυ, ἢ, τὸ ἀργότερο, στὴς 11 τὸ πρωΐ.

Οἱ ἄποικοι λοιπὸν ἐπερίμεναν νὰ φανῇ ὁ Ἄϋρτων στὰ ὑψώματα τῆς Τερψιθέας. Ὁ Νάβ μάλιστα κι' ὁ Χάρμπερτ ἐφύλαγαν στὸ γεφύρι, γιὰ νὰ τὸ καταβάσουν μόλις παρουσιάζουνταν ὁ σύντροφός τους.

Ἀλλὰ ὡς τὴς δέκα τὸ βράδυ, δὲν εἶχε φανῇ κανείς. Ἀποφάσισαν τότε νὰ στείλουν δεύτερο τηλεγράφημα στὴ στάνη καὶ νὰ ζητήσουν ἀπάντησι χωρὶς ἀναβολή.

Τίποτα! Τὸ ἠλεκτρικὸ κουδοῦνι τοῦ Γρανίτινου Παλατιοῦ ἔμεινε βουβό.

Τότε οἱ ἄποικοι ἀνησύχησαν πολύ. Τί συνέβαινε; Ὁ Ἄϋρτων δὲν ἦταν πιὰ στὴ στάνη, ἢ ἦταν, ἀλλὰ δὲν εἶχε πιὰ τὴν ἐλευθερία του; Ἔπρεπε νὰ πᾶνε ἀμέσως στὴ στάνη, τὴ σκοτεινὴ ἐκείνη νύκτα!

Ἄρχισαν νὰ συζητοῦν. Ἄλλοι ἤθελαν νὰ φύγουν, ἄλλοι νὰ μείνουν.

—Μὴν ἔπαθε τίποτα ἡ τηλεγραφικὴ μηχανή, εἶπε ὁ Χάρμπερτ, καὶ δὲν λειτουργεῖ πιά;

— Μπορεῖ, εἶπε ὁ ρεπόρτερ.

— Ἂς περιμένουμε ὥς αὔριο, ἀποκρίθηκε ὁ μηχανικός. Μπορεῖ πραγματικῶς ὁ Ἄϋρτων νὰ μὴν ἔλαβε τὸ τηλεγράφημά μας, ἢ νὰ μὴν ἐλάβαμε τὸ δικό του.

Ἔμειναν στὸ Γρανίτινο Παλάτι, ἀλλὰ φαντάζεται κανεὶς μὲ πόση ἀγωνία. Μόλις ξημέρωσε ἡ ἡμέρα, — 11 Νοεμβρίου — ὁ Κύρος Σμίθ ἔστειλε κι' ἄλλο ἠλεκτρικὸ ρεῦμα διὰ μέσου τοῦ σύρματος, ἀλλὰ καὶ πάλι δὲν ἔλαβε ἀπάντησι.

Ξανάστειλε: τίποτα!

— Δρόμο γιὰ τὴ στάνη!..

— Καὶ νὰ ὁπλισθοῦμε καλά, ἐπρόσθεσεν ὁ Πέγκροφ.

Ἀποφάσισαν τότε, γιὰ νὰ μὴ μείνῃ μονάχο τὸ Γρανίτινο Παλάτι, ν' ἀφίσουν ἐκεῖ τὸν Νάβ. Ἀφοῦ θὰ συνώδευε τοὺς συντρόφους του ὡς τὴ Γλυκερίνα

καὶ θὰ ἐσήκωνε τὸ γεφύρι τοῦ μικροῦ ποταμιοῦ, ὁ μαῦρος θὰ κρύβουνταν πίσω ἀπὸ κανένα δένδρο καὶ θὰ παραφύλαγε τὴν ἐπιστροφή τους ἢ τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ Ἀϋρτων.

Ἂν οἱ κακοῦργοι παρουσιάζουνταν καὶ δοκίμαζαν νὰ περάσουν τὸ ποταμάκι, θὰ προσπαθοῦσε νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ μὲ τουφεκιὲς καὶ στὴν ἀνάγκη, θὰ κατέφευγε στὸ Γρανίτινο Παλάτι, ὅπου, ἀφοῦ μιὰ φορὰ ἐσήκωνε τὸν ἀνελκυστῆρα, θἄταν ἐξασφαλισμένος.

Ὁ Κύρος Σμίθ, ὁ Γεδεὼν Σπίλετ, ὁ Χάρμπερτ κι' ὁ Πέγκροφ θὰ πήγαιναν κατ' εὐθεῖαν στὴ στάνη καί, ἂν δὲν εὕρισκαν ἐκεῖ τὸν Ἀϋρτων, θὰ ἔψαχναν ὅλόγυρα τὰ δάση.

Στὴς ἕξη λοιπὸν τὸ πρωΐ, ὁ μηχανικὸς κι' οἱ τρεῖς σύντροφοί του πέρασαν τὴν Γλυκερίνα κι' ὁ Νὰβ κρύφθητε πίσω ἀπὸ κάτι ψηλὰ δένδρα, στὴν ἀριστερὴ ὄχθη τοῦ ρυακιοῦ.

Οἱ ἄποικοι, ἀφοῦ ἄφισαν τὸ ὁροκέδιο τῆς Τερψιθέας, πῆραν ἀμέσως τὸ δρόμο τῆς στάνης. Κρατοῦσαν τὰ ὅπλα τους στὸ χέρι, ἕτοιμοι νὰ πυροβολήσουν στὴν παραμικρὴν ἐχθρικὴ ἐκδήλωσι.

Ἡ δυὸ καραμπίνες καὶ τὰ δυὸ τουφέκια ἦταν γεμισμένα μὲ σφαῖρες.

(Ἕπεται συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΑ ΕΡΓΑ

Ἀγαπητοί μου,

Ἕνα θέατρο παίχτηκε αὐτὲς τὶς ἡμέρες ἕνα πατριωτικὸ δράμα. Ἕνα πατριωτικὸ Σωματεῖο τὸ εἶχε πάρει ὑπὸ τὴν προστασία του, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐτίμησε τὴν πρώτη παράστασι κ' ἐκεῖνο τὸ βράδυ, τὸ θέατρο ἦταν γεμάτο ἀσφυκτικά. Ζητωκραυγές, χειροκροτήματα, ἐνθουσιασμοί, σούσουρο καὶ κακὸ μεγάλο. Καὶ τὴν ἄλλη μέρα, στὴς ἐφημερίδες, ἄρχισε μιὰ συζήτησι γιὰ τὰ πατριωτικὰ ἔργα: Ποῖα εἶνε καὶ πῶς πρέπει νὰ εἶνε; Ὠφελοῦν ἢ βλάπτουν; Σὲ τί συνίσταται ὁ πατριωτισμὸς τοῦ ποιητοῦ, τοῦ συγγραφέως; Συγγραφεὺς ποὺ δὲν γράφει πατριωτικά, εἶνε πατριώτης; Κάθε ὡραῖο ἔργο, κι' ὅταν δὲν μιλῇ γιὰ τὴν Πατρίδα, δὲν εἶνε πατριωτικό; Ἀσχημο ἔργο, κι' ὅταν ἀκόμη μιλῇ μόνο γιὰ τὴν Πατρίδα, μπορεῖ νὰ εἶνε πατριωτικό; Καὶ τὰ λοιπά, καὶ τὰ λοιπά...

Δὲν ξέρω ἂν ἔπεσε στὰ μάτια σας κανὲν ἀπ' αὐτὰ τὰ ἄρθρα. Μοῦ φαίνεται ὅμως ὅτι τὸ θέμα ἀξίζει τὴν προσοχὴ τῶν νέων. Γιατὶ ἐδῶ ἐπικρατοῦν πολὺ ἐσφαλμένες ἰδέες ἀπάνω 'ς αὐτό. Οἱ περισσότεροι ἄξαφνα νομίζουν, ὅτι ἕνα δράμα ποὺ μιλεῖ γιὰ τὴν Πατρίδα, γιὰ τοὺς ἀγῶνες της καὶ γιὰ τὰ ἰδανικά της, ποὺ παρουσιάζει κακοὺς Τούρκους, κακοὺς Βουλγάρους καὶ καλοὺς Ἕλληνες, ποὺ κάνει τοὺς δεύτερους νὰ νικοῦν 'ς ὅλα τοὺς πρώτους, ποὺ ἔχει μέσα μεγάλα λόγια καὶ ἄφθονα μπάμ μπούμ, εἶνε ἔργο «πατριωτικὸ» κι' ὠφελεῖ τὸν κόσμο ποὺ τὸ βλέπει. Ἐγὼ ὅμως νομίζω, ὅτι κάθε ἔργο πρῶτα-πρῶτα πρέπει νὰ εἶνε ὡραῖο. Τότε μόνο μπορεῖ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ τὸν πατριωτισμό, μάλιστα ἂν τὸ θέμα του εἶνε πατριωτικό. Ἀλλοιώτικα, περισσότερο βλάπτει παρὰ ὠφελεῖ. Προκαλεῖ ἕνα στιγμιαῖο, παροδικό, ψεύτικο ἐνθουσιασμό· ἀλλὰ δὲν ἀφίνει τίποτα στὸ βάθος τῆς ψυχῆς· δὲν ἔχει ἐπίδρασι βαθειά, σταθερή. Καὶ δυστυχῶς, τὰ περισσότερα ἑλληνικὰ ἔργα, γιὰ νὰ μὴν πῶ ὅλα, ποὺ μιλοῦν γιὰ τὴν Πατρίδα, τέτοια εἶνε. Χοντρά, ψεύτικα, ἐπιπόλαια, ἄσχημα. Κ' ἔτσι κάνουν περισσότερο κακὸ παρ' ὅν δὲν ἦταν πατριωτικά. Μὲ ἄλλους λόγους εἶνε ἔργα «ἀντιπατριωτικά», ὅπως εἶνε ὅλα τὰ ἄσχημα, εἴτε γιὰ τὴν Πατρίδα μιλοῦν, εἴτε γιὰ ὅ,τι δήποτε.

Μερικοὶ τώρα θέλουν νὰ ποῦν, ὅτι κάθε ἀληθινὸ ἔργο εἶνε «πατριωτικό». Ὅτι δὲν ὑπάρχουν δηλαδὴ ἔργα πατριωτικὰ καὶ μὴ πατριωτικά, ἀλλὰ μόνον ἔργα ὡμορφα καὶ ἄσχημα. Καὶ ὅτι ἑπομένως, εἴτε τὸν «Προμηθέα Δεσμώτη» τοῦ Αἰσχύλου βλέπῃ κανείς, εἴτε τοὺς «Πέρσας» τοῦ ἴδιου τραγικοῦ,—τὸ ἕνα, δράμα πατριωτικό· τὸ ἄλλο φιλοσοφικό· ἀλλὰ καὶ τὰ δύο ἐπίσης ὡραῖα, ἐπίσης ὑψηλά, ἀριστουργήματα,—τὸ ἴδιο μάθημα φιλοπατρίας παίρνει.—Ἔ, αὐτὸ εἶνε μιὰ ὑπερβολή. Μπορεῖ νἄχῃ στὸ βάθος μιὰν ἀλήθεια, μὰ δὲν εἶνε ἡ ἀλήθεια ἐκείνη ποὺ θὰ ἔλυε τὸ ζήτημά μας. Ὅταν ὁ Αἰσχύλος ἔγραφε τοὺς «Πέρσας», εἶνε φανερὸ πῶς ὁ σκοπός του ἦταν νὰ ἐξάψῃ τὸν πατριωτισμὸ τῶν Ἀθηναίων. Καὶ ἡ Ἱστορία μᾶς λέγει σὲ ποιὸ βαθμὸ ἐνθουσιάσθηκαν οἱ εὐτυχισμένοι ἄνθρωποι ποὺ πρωτοείδαν τὸ πατριωτικὸ ἀριστούργημα στὸ Διονυσιακὸ Θέατρο. Ὅταν ὅμως ἔγραφε τὸν «Προμηθέα Δεσμώτη», ὁ σκοπὸς τοῦ Αἰσχύλου ἦταν ἄλλος. Κανεὶς δὲν ἀρνεῖται τὴν ἐπίδρασι τοῦ μεγάλου, τοῦ ὑψηλοῦ, κανεὶς δὲν ἀρνεῖται ὅτι ὁ θεατὴς ἑνὸς ἀριστουργήματος γίνεται, ἀσυναίσθητα, καὶ πατριωτικώτερος. Ναί, ὅλα τὰ μεγάλα, ὅλα τὰ ὡραῖα ἐθνικὰ ἔργα, εἶνε καὶ πατριωτικά. Οἱ «Ἐλεύθεροι Πολιορκημένοι» τοῦ Σολωμοῦ, ὁ «Ὕμνος στὴν Ἐλευθερία» ἀλλὰ καὶ ὁ ὕμνος του «Στὴ Σελήνη». Βέβαιο ὅμως εἶνε, ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἔργα καθαυτὸ πατριωτικά. Καὶ δὲν εἶνε ὅλα τὰ ὡραῖα. Εἶνε μόνο ἐκεῖνα ποὺ ὁ ποιητής τους ἔκρινε καλὸ νὰ τὰ κάμῃ τέτοια, γιὰ ἕνα ὡρισμένο σκοπό.

Δὲν θέλω πάλι νὰ πῶ, ὅτι αὐτά, στὸ βασίλειο τῆς Τέχνης, εἶνε ἀνωτέρ' ἀπὸ τἄλλα. Λέγω μόνο, ὅτι ἔχουν μιὰ ὡρισμένη, μιὰ εἰδικὴ χρησιμότητα. Γιὰ νὰ τὴν ἔχουν ὅμως, πρέπει πρῶτα-πρῶτα νὰ εἶνε ἔργα. Ὡραῖα ἔργα, ἀληθινά, ψυχολογημένα, ἐμπνευσμένα. Ἀλλοιώτικα δὲν ἀξίζουν. Κι' ἴσως ἀξίζουν ἀκόμα λιγώτερο, ἐπειδὴ εἶνε (τάχα) πατριωτικά. Ὅσο γιὰ τὸν πατριωτισμὸ τοῦ συγγραφέως, τοῦ ποιητοῦ, δὲν μαρτυρεῖται βέβαια μόνο ἀπὸ τὰ πατριωτικά του ἔργα. Μπορεῖ νὰ εἶνε μεγάλος πατριώτης, χωρὶς στὰ ἔργα του νὰ μιλῇ γιὰ τὴν Πατρίδα. Ὁ ἀληθινὸς συγγραφεὺς θὰ μιλήσῃ μόνο ὅταν αἰσθανθῇ τὴν ἔμπνευσι καὶ τὴν ἀνάγκη. Καὶ 'ς αὐτὸ διαφέρει ἀπὸ τὸν ψευτοσυγγραφέα, ποὺ χωρὶς ἔμπνευσι, χωρὶς ἀνάγκη ἑπομένως, βάζει τὸν ἑαυτό του νὰ γράφῃ πατριωτικά, ἀπὸ ἕνα ὑπολογισμὸ ἢ κατὰ παραγγελία.

Τὸ συμπέρασμα εἶνε, ὅτι πρέπει νἀποφεύγετε ὅσο μπορεῖτε αὐτὰ τὰ ψευτοπατριωτικὰ ἔργα, εἴτε δράματα, εἴτε ποιήματα, εἴτε διηγήματα. Γιατὶ σᾶς βλάπτουν περισσότερο ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ εἶνε μόνον ἄσχημα. Ὅταν ἀκοῦτε γιὰ ἕνα πατριωτικὸ ἔργο, ρωτᾶτε τὸν εἰδήμονα: «Εἶνε καὶ ὡραῖο; εἶνε καὶ ἔργο τέχνης;» Κι' ἂν σᾶς πῇ ναί, τότε πηγαίνετε νὰ τὸ ἰδῆτε.

Ἴσως θὰ μ' ἐρωτήσητε τώρα γιὰ τὸ πατριωτικὸ δράμα, ποὺ ἔδωσε ἀφορμὴ 'ς αὐτὴ τὴ συζήτησι. Δὲν ξέρω τίποτα, γιατὶ ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ σᾶς γράφω, δὲν εὐκαίρησα νὰ τὸ ἰδῶ.

Σᾶς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΣΤΗΛΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ

ΜΙΑ ΓΝΩΡΙΜΙΑ

Στὸ βαγόνι ποὺ βρισκόμουνα, ἤτανε κι' ἕνα παιδὶ δώδεκα-δεκατριῶν χρονῶν. Μὲ κύτταζε καλὰ καλὰ καὶ τὰ μάτια του—ὅλο ἐξυπνάδα—μοῦδειχναν τὴν ἐπιθυμία του νὰ γνωριστοῦμε. Ἡ ἔξυπνη μορφή του μᾶρεσε καὶ σὲ λίγο ἡ συνομιλία ἄρχισε. Ἀφοῦ πέρασε λιγη ὥρα κι' εἴχαμε γνωριστῆ πιὰ γιὰ καλά, ὁ φίλος μου μοῦκανε αὐτὴ τὴν ἐρώτησι, ποὺ ἀπὸ πολὺν καιρὸ θὰ τὴν εἶχε στὸ μυαλό του: —Πέρνεις «Διάπλασι»;—Ὄχι, τοῦ ἀπαντῶ, μὰ ξέρω πολλοὺς ποὺ παίρνουν.—Ξέρεις τὸ Τραγοῦδι τῆς Δευτεριάς;—Οὔ, βέβαια, εἶνε στενὸς φίλος μου.—Ἀ! καὶ πῶς εἶνε; εἶνε ψηλός, κοντός, χονδρός, λιγνός;

— Ἔχει πάνω κάτω τὸ μπόϊ καὶ τὴν κόψη τὴν δική μου. Μοιάζουμε πολύ, τόσο πολὺ ποὺ συγχέομεθα μεταξύ μας.

— Καὶ τί τὸν ἔχεις, γιὰ νὰ σοῦ μοιάζῃ τόσο; ξάδερφο; — Κάτι πάρα πάνω!—Ἀδελφό;—Ἀκόμα.—Ὥστε....—Ὥστε ἐγὼ εἶμαι τὸ Τραγοῦδι τῆς Δευτεριᾶς!—Χά, χά, χά! ἀμ' τότε ἐγὼ εἶμαι....ὁ κ. Παπαδόπουλος!—Χά, χά, χά! Μὰ γιατὶ δὲν μὲ πιστεύεις; τόσο παράξενο σοῦ φαίνεται;—Ὄχι, μὰ κι' ἐγὼ εἶμαι ὁ κ. Παπαδόπουλος.—Καὶ ἡ συνομιλία ἐξακολουθεῖ μὲ λίγη δυσπιστία.

Τώρα, ὅταν θὰ διαβάσῃ αὐτὲς τὶς γραμμὲς ὁ φίλος μου, θὰ μάθῃ (ἂν....δὲν εἶνε ὁ κ. Παπαδόπουλος ποὺ μὲ ξέρει!) ὅτι πραγματικῶς ἤτανε τὸ

Τραγοῦδι τῆς Δευτεριᾶς

Ο ΔΙΑΒΑΤΗΣ

Μόνος διαβάτης περπατεῖ
Μεσ' 'στὸ βαθὺ σκοτάδι.
Ἄστρο ποὺ λάμπει στὰ ψηλά,
Τὸ ἔχει γιὰ σημάδι.

Ὁ δρόμος του φωτίζεται
Ἀπ' ἀργυρῆν ἀχτῖδα
Αὐτὴ τοῦ δίνει ὑπομονή,
Αὐτὴ τοῦ δίνει ἐλπίδα.

Ἐμπόδια, νά, τὸν σταματοῦν,
Σφιχτοπλεγμένοι βάτοι:
Εἶνε γιατὶ ἔφθασε κοντὰ
Σεοῦ Πόθου τὸ Παλάτι.

Φαέθων

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ μαμμά: — Παιδί μου Τάκη, ὅ,τι μπορεῖς νὰ κάμῃς σήμερα, νὰ μὴ τἀφίνῃς γι' αὔριο.

Ὁ *Τάκης*: — Τότε ὅσα μου τὴς καραμέλες ποὺ μοῦ φύλαξες γι' αὔριο, νὰ τὴς φάω κι' αὐτὲς σήμερα, γιατὶ μπορῶ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀπτέρου Ἀγγέλου.

***

Σ' ἕνα σαλόνι μιλοῦν μ' ἑλληνικοῦρες. Κάποιος ποὺ δὲν τὴς παραχωνεύει, λέει:

— Δασκαλίλας μυρίζει ἐδῶ μέσα!

Καὶ τὸ *Χρυσορόδινο Συννεφάκι*:

—Περίεργο! ἐγὼ δὲν αἰσθάνομαι τίποτα...

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Φτωχὸ Χαμομηλάκι.

***

Τεχνολογία.

—Ἔγωγε...Τί μέρος λόγου εἶνε;

—Ρῆμα.

—Μπᾶ! Κλεῖνέ το, σὲ παρακαλῶ...

—Ἔγωγε, ἔγωγες, ἔγωγε.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ξεπεσμένου Λόρδου

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 169ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΚΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε σελ. 207)

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Π. Α. Μιχελής 8+2 [8E]. — *Γαλανὴ Σταυροφόρα* 9+1 [9E].—*Ἑλληνικὴ Ἀκμή*, 7+2 [4E]. —*Ἀτρόμητος Ἀμαζὼν* 7+2 [4E].—*Φωνὴ τῆς Πατρίδος* 6+2 [4E].—*Φρηβος Ἑρωῆς* 5+2 [3E].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (11 ἐτῶν καὶ κάτω.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ἰδεώδης Ἑλλὰς* 15+15 [15E].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἀλέξανδρος Γ. *Ζούκ* 14+14 [14E].—*Παιδὶ τοῦ Μέλλοντος* 14+12 [13E].— (Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ: *Ζωνέττα* 14+14 [14E].—*Φιλοσοφοπούλι* 13+13 [13E].)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Λουλούδα Σ. Κουρρᾶ 12+12 [12E].—*Σαπφὼ* 12+10 [11E]. —Νίνα Ν. Κοτζιᾶ 10+8 [9E].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Ἐμμανουὴλ Γ. Σκλαβούνος 10+6 [8E].—*Ὑάκινθος* 12+4 [8E]. —*Κόκκινο Γάντι* 12+4 [8E].

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΙΚΟΥ

Πέρσυ εἰσήχθη ὁ Διαγωνισμὸς αὐτός, ὁ ὁποῖος ἄρεσε πάρα πολύ· *Θέτος ἤθελα* νὰ τὸν τροποποιήσω ὀλίγον· ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ περιστάσεις δὲν τὸ ἐπιτρέπουν, ζητεῖται δὲ ἐπιμόνως ἡ ἐπανέκληψις τοῦ Διαγωνισμοῦ, τὸν ἀφίνω πρὸς τὸ παρὸν ὅπως ἐπρωτόγεινε καὶ ἀργότερα βλέπομεν.

Ὅπως σᾶς εἶπα καὶ εἰς τὴν πρώτην προκήρυξιν, δὲν ὑπάρχει κρυπτογραφικὸν ποὺ νὰ μὴν εἠμπορῇ ἕνας ὑπομονητικὸς κι' ἐξυπνος ἄνθρωπος νὰ βρῇ τὸ κλειδί του καὶ νὰ τὸ διαβάσῃ. Εἶμαι βεβαία διὰ τοῦτο, ὅτι θὰ διαβάσετε καὶ σεῖς, ποὺ ἔχετε τόσην ὑπομονὴν κι' ἐξυπνάδα, τὸ κρυπτογραφικὸν ποὺ θὰ σᾶς προτείνω. Διὰ περισσότεραν σας μάλιστα εὐκολίαν σᾶς λέγω, ὅτι εἶνε δύο περίφημα τετράστιχα ἀπὸ περίφημον ποίημα Ἕλληνος ποιητοῦ.

Διὰ νὰ τὸ μεταγράψω κρυπτογραφικῶς, μεταχειρίσθην *ἰδικόν μου* Ἀλφάβητον, ἀλλὰ *σταθερόν*. Ἐὰν ὑποθέσωμεν π.χ. ὅτι τὸ πρῶτον Η ἐτέθη ἀντὶ Α, παντοῦ ὅπου βλέπετε Η, θὰ διαβάζετε Α. Ἔτσι γιὰ ὅλα τὰ γράμματα.

Ἐκτὸς τῆς ὀρθῆς ἀναγνώσεως τῶν τετραστίχων, ἐκτὸς τῆς *κλειδὸς* τοῦ Κρυπτογραφικοῦ, (θὰ γράψετε δηλαδὴ ὅλον μου τὸ Ἀλφάβητον καὶ τὸν τρόπον τοῦ σχηματισμοῦ του,) ζητεῖται καὶ τὸ *ἱστορικὸν* τοῦ μέρους αὐτοῦ τοῦ ποιήματος. Θὰ γράψετε δηλαδή, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, διατί ἔγραψεν αὐτὰ τὰ τετράστιχα ὁ ποιητής, τί ὑπαινίσσεται, πρὸς ποῖον ξένον ποιητὴν ἀπαντᾷ μὲ αὐτά.— Ἐπειδὴ οἱ λύται θὰ εἶνε βέβαια πολλοί, τὰ βραβεῖα θἀπονεμηθοῦν διὰ κληρου μεταξὺ ἐκείνων μόνον, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχουν ἀπαντήσῃ ὀρθῶς εἰς ὅλα τἀνωτέρω ζητήματα.

Ἰδοὺ τώρα τὰ δύο τετράστιχα:

Ηζς ηοπω γυθκεπωηνυμυη,
Ηζς ηοπω ψξυια οπ υχα,
Οθπμκφωγζξξυη ιωθρυμυη,
Κικι σωμκεμυ γκθκ.

Οπ σ βεγς νκε ωμωχωξξπωτυπ,
Ιαη κ οκθδκη ωωρυνκωη,
Χξιοκφετωηζκ υζκπνωτυπ
Χωξω ωμφθυπωκ οπ υξυερυθπωη!

Οἱ λοιποὶ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ εἶνε οἱ ἑξῆς:

Δωρεὰν λαμβάνουν μέρος ὅλοι, ὅσοι ἔχουν ψευδώνυμον ἐγκεκριμένον διὰ τὸ 1918. Ἐπὶ πληρωμῇ 30 λεπτῶν οἱ λοιποὶ συνδρομηταὶ καὶ τἀδέλφια των, καὶ 50 λεπτῶν οἱ ἀγοραστά!.

Αἱ ἀπαντήσεις καθαρογραμμέναι εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου, μὴ περιέχον τίποτε ἄλλο, καὶ ὑπογεγραμμέναι μὲ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ψευδώνυμον τοῦ διαγωνιζομένου, εἶνε δεκταὶ *μέχρι τέλους Αὐγούστου*.

Βραβεῖα θἀπονεμηθοῦν τὰ ὡρισμένα δι' ὅλους τοὺς Μικροὺς Διαγωνισμούς. ("Ἰδε Ὁδηγοῦ Κεφ. ΣΤ'.)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

("Ο συνοδεύων τὴν λύσιν μὲ 10 λεπτὰ, θὰ λάβῃ ἔπαθλος μέρος *εἰς τὴν Κλήρωσιν*. Ἐὰν θέλῃ νὰ δημοσιευθῇ καὶ τὸνομά του εἰς τοὺς Αὐτοὺς, πρέπει νὰ ἐσωπλείσῃ λεπτὰ 95 εἰς γραμματόσημον.)

α'.) **Παίγνιον**

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ψωφιδέως

ΔΙ		Α		ΝΙ
ΤΩΝ	ΟΥΝ	ΣΟΥΝ	ΦΡΟ	ΜΩΝ
ΓΕΙ	ΡΕΥ	ΠΡΙΝ	ΠΑΙ	ΠΕΙ
ΤΑ		ΜΑ		ΝΑ

Παροιμία ἐξ ἑπτὰ λέξεων.

β'.) **Ἀπροσδόκητον**

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ξεπεσμένου Λόρδου

Κάνω νιάου- νιάου, περπατῶ στὰ κεραμίδια, γρατζουνίζω. Ἀλλὰ γάτα δὲν εἶμαι. Τί εἶμαι;

γ'.) **Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς**

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κόρης τοῦ Βουνοῦ

Quelle différence y a-t-il entre les peintres et les coiffeurs?

Λύσεις τοῦ 31ου φύλλου

α') *Κάλλιο ἀργὰ παρὰ ποτέ.* — β.') Les petits ruisseaux font les grandes rivières.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΡΚΕΙΑΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,

Συνέχ. εἰσφορῶν (Ἀρ. 484—495):

Ἄπτερος Ἄγγελος, Ἀγρίνιον	δρ.	1.75
Ψωφιδεύς, Πειραιεύς	»	1.—
Μέγας Ὠκεανός	»	2.20
Κάκια, Ἄνδρος	»	1.95
Σπαθὶ τοῦ Διάκου, Μυτιλήνη	»	1.—
Πηνελόπη Δούη, Κέρκυρα	»	2.—
Ἑλληνικὴ Σημαία, Ἰωάννινα	»	2.—
Νεαρός Ντέτεκτιβ, Βόλος	»	1.—
Ἀνδρέας Μ. Νόβακ, Ἀθῆναι	»	2.—
Ἰδεώδης Ἑλλάς, Ἑλένη Σαχίνη, Χάρις Ντεδόγλου, ἐκ Λαχείου ἑνὸς ἐργοχείρου των, Ἀθῆναι	»	50.—
Κῦμα τοῦ Λευκείου, Λεύκειον	»	2.—
Ρεμβώδης Σιάτιστα, Σιάτιστα	»	1.—

Πρὸς ὅλους τοὺς ἀνωτέρω ἐκφράζω τὰς θερμοτάτας μου εὐχαριστίας. Εἶνε ἄξιοι καὶ γενικῆς εὐγνωμοσύνης, διότι συντελοῦν εἰς τὴν διατήρησιν ἑνὸς περιοδικοῦ τόσον χρησίμου εἰς τὴν ἑλληνικὴν νεότητα, ἑπομένως ἑνὸς ἐθνικοῦ ἔργου, ὡς παρὰ πάντων χαρακτηρίζεται ἡ «Διάπλασις». Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ Πράκτορες νὰ ἐξοφλοῦν τακτικὰ τοὺς λογαριασμούς των καὶ νὰ δηλώνουν πόσα φύλλα θέλουν νὰ τοὺς στέλλωμεν, διότι δὲν περισσεύει χαρτὶ διὰ παραπανισταὶ ἀντίτυπα.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΡΟΠΟΣ

νὰ διαβάζετε καὶ τώρα περισσοτέραν «Διάπλασιν»: Νἀγοράζετε παλαιοὺς τῆς Τόμους. Εἶνε καὶ τὸ ὡραιότερον ἀναψυκτικὸν διὰ τὸ καλοκαῖρι, ἢ τερπνοτέρα κι' ἐπωφελεστέρα διασκέδασις διὰ τὰς Διακοπάς.

Η ΤΡΙΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ

ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα οἱ ἀριθμοὶ 1—2973 καὶ ἐκληρώθησαν οἱ ἑξῆς 50 κατὰ σειράν, κερδίζοντες τὰ γνωστὰ Δῶρα, ὅπως καὶ κατὰ τὴν προηγουμένην κλήρωσιν.

2663, 472, 1290, 1041, 185, 743, 2869, 916, 34, 1398, 843, 2110, 1170, 586, 2922, 246, 983, 639, 2685, 4, 1355, 2549, 770, 2306, 377, 1128, 137, 2883, 861, 213, 1882, 1019, 1983, 521, 2652, 1606, 614, 2948, 1927, 2701, 495, 2051, 695, 1816, 1266, 91, 1499, 310, 2263, 560.

Τὰ Δῶρα θὰ σταλοῦν μὲ τὸ προσεχές.

Ἡ Δ' ΚΛΗΡΩΣΙΣ θὰ γίνῃ τὴν 15 Ὀκτωβρίου ὑπὸ τοὺς *ἰδίους γνωστοὺς* ὅρους.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Ἀθῆναι, 38 ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 17ην Ἰουλίου 1918.

ΜΕΡΙΚΑΙ Συλλογαὶ Ἀσκήσεων τοῦ τρέχοντος 174ου Διαγωνισμοῦ παρεισέφρυσαν κατὰ λάθος εἰς τὰς Συλλογὰς τοῦ 169ου. Παραδείγματος χάριν, τῆς *Κόρης τοῦ Βουνοῦ*, τοῦ *Προσκόπου Μακεδόνος* κ.ἄ. Τὰ δημοσιευθέντα ἀποτελέσματα, *ὡς πρὸς αὐτούς*, ἀκυροῦνται, αἱ δὲ Συλλογαὶ τῶν μετατίθενται διὰ νὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὸν 174ον Διαγωνισμόν, διὰ τὸν ὁποῖον καὶ ἐστάλησαν.

Ἰδοὺ σήμερον καὶ Μ. Διαγωνισμὸς Κρυπτογραφικοῦ. Ἡ Διάπλασίς σας, βλέπετέ, μικρὰ μὲν τώρα τὸ δέμας, ἀλλὰ πάντοτε μηχήτρια. Αἱ περιστάσεις τὴν περιώριζαν εἰς τέσσαρας σελίδας, ἀλλ' ἔνοιες νὰ τὰ κάμνῃ ὅλα.

Ὡραίας Ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα οἱ ἑξῆς: *Μακεδὼν Πρόσκοπος*, *Μή με Δημόνει*, *Ἄνθος τῆς Ἀναταλῆς*, *Ἀνατέλλουσα Σελήνη*, *Ξανθὸς Ἱππότης*, *Ἰρελλὴ Νεότης* καὶ *Λουλοῦδι τῆς Καρδιᾶς*. Ἐξετέλεσα τὰς παραγγελίας των καὶ τοὺς εὐχαριστῶ διὰ τὰ καλά των λόγια.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀναγνοῦται, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος δρ. 2. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀναγνωσθέντα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1918. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α ἀνήκουν εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ Κ εἰς κορίτσια.)

Νέα ψευδώνυμα: *Μυστηριώδης Διαβάτης*, ἀ. (ΗΧ); *Ἀνέλπιστος Χαρά*, κ. (ΑΓ). *Ἀνήσυχον Πνεῦμα*, ἀ. (ΧΠ). *Λευτεριά*, κ. *Νέος Ὀλυμπιονίκης* ἀ. (ΔΜ). *Μυστικὴ Φωνή*, ἀ. (ΔΠ). *Ταναγραία Κόρη*, κ. (!;)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Διὰ 1 ἕως 3 τὸ πολὺ προτάσεις λεπτὰ 50· Διὰ τὰς περισσοτέρας 10 λεπτὰ ἡ λέξις.]

Μ.Μ. *ἐπιθυμοῦν νἀνταλλάξουν*: —*ἡ Πομενικὴ Φλογέρα* μὲ *Πατρ. Λουλοῦδι*, "*Ονειρο τ.* *Ἑλλ.*, *Ἥρωα τ. Ὀρ.*, *Τρικυμ.*, *Πατρινόπ.*—ὁ *Μακεδὼν Πρόσκοπος* μὲ *Ἰρελλοαρσ. Κεμέλ.*,

Ζινέτ.—ὁ *Ξεπεσμένος Λόρδος* μὲ *Ξανθ. Πεταλούδ.*, *Βερβέτιαν*, *Λευτ. στ. Σκλ.*, *Βαρωνίδα*, *Μαρκησίαν*, *Κυκλαμάν*.—ἡ *Κόρη τοῦ Βουνοῦ* μὲ *Τραγ. τῆς Λευτ.*, *Ὕμν. τῆς Ἐλευθ.*, *Λευτ. στ. Σκλάβ.* — ἡ *Φτερωτὴ Βαρκούλα* μὲ *Λουλ. τῆς Καρδ.*, *Διοβολ. τῆς Γειτ. Ξεπεσμ. Λόρδ.*—ἡ *Τρελλὴ Νεότης* μὲ *Ὀνειροπ. τ. Λόξ.*, *Σπαθὶ τ. Διάκ.*, *Σημ. τ.* *Ἀνεξαρτ. Πειρατήριον*, *Μουρίζ*,, *Τρελ. Ἀγάπ.*, *Τρελ. Ναυτοπ. Ζινέτ.*, *Ναυτόπουλο Κύκνον*, *Χρυσαετόν*, *Ὀδυσσέα*, *Ἀνταλούζαν*, *Φρέντον*, *Ἑλλ. Ἀκμήν*.—ὁ *Ἀστὴρ τῆς Λόξης* μὲ ὅλους τοὺς *Ἀστέρας* καὶ τὰς *Λόξας*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Ἐθνικὸ Λάβαρο* (ἔχει καλῶς·) *Ἀτρόμητον Ἑλληνόπαιδα* (ἔστειλα· ἡ ταινία σου εἶνε ἀκόμη χειρόγραφη, διότι τὰ τυπογραφεῖα δὲν ἔχουν τώρα πολλοὺς ἐργάτας καὶ κάθε ἐργασία βραδύνει·) *Ἡρωϊκὸ Θρακόπουλο* (πολὺ ὡραία ἡ ἐπιστολή σου καὶ συμφωνῶ ὅτι στὴ Δημοτικὴ ὁ Διάγ. τῶν Λ. Λέξεων εἶνε «ἄπως δυσκολώτερος· ἐν τούτοις μπορεῖ κάνεις νὰ συμειώνῃ καὶ τοὺς δύο τόπους, καὶ τὸ ἐφιότιξε καὶ τὸ *φώτιξε*·) *Ἥλιαν Χριστ.* (χαίρω πολὺ διὰ τὴν γνωριμίαν καὶ ἐπιθυμῶ νὰ μοῦ γράφῃς συχνά·) *Τρελλὸ Ἀηδονάκι* (ἔστειλα· ἴδε Ὁδηγοῦ Κεφ. Η'.) *Δάφνης Στέφανον* (φαίνεται ὅτι παρέπεσεν· ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται, διότι ἐκ προθέσεως δὲν ἔγινε, ἀφοῦ ἐπιτρέπεται τὰ λαμβάνουν μέρος ὅλα τὰ ἀδέλφια.) *Τραγῳδὸς τῆς Λευτεριᾶς* (ἐλήφθη· τῶν βραβείων ἡ ἐκλογὴ πρέπει νὰ γίνεται ἀπὸ τὰ βιβλία ποὺ ἔχω ἐγὼ ἐκδώσει, ἐνῷ αὐτὰ ποὺ ζητεῖς εἶνε ξέναι ἐκδόσεις·) *Κῦμα τοῦ Λαυρείου* (μπορεῖς καὶ σπεῦσε μὴν τὸ πάρῃ ἄλλος.) *Ποιμενικὴν Φλογέραν* (δὲν ἔλαβα τὴν ἀπάντησίν σου. ἄλλως, ἀφοῦ εἶχες εὕρει ὁ ὀρθὰς Λευκὰς Λέξεις θὰ ἔπαιρνες γ' ἔπαινον·) *Ξεπεσμ. Λόρδον* (ὥστε, ἂν σᾶρέσῃ, μπάρμπα Λάμπρο..ἔ;) *Διαβολάκι τῆς Γειτονειᾶς* (καλά, μὲ τὸ ἄλλο·) *Ἀετιδέα* (δὲν σημαίνει· σὲ πολλὰ ἀπόκεντρα μαγαζάκια πωλεῖται Διάπλασις·) *Ἑλληνικὸ Μεγαλεῖο* (ὁ ἀριθμός σου εἶνε 854·) *Ἀθάνατον Ἑλλάδα* (μιᾶς δραχμῆς βιβλία εἶνε τὸ γ' βραβεῖον καὶ ἡ παραγγελία σου εἶνε ἀξίας 3,20·) *Ψωφιδέα* (βραβεῖον ἔστειλα·) *Ἑλένην Δ. Σακελ.* (χαίρω πολύ· ὄχι, μόνον ψευδώνυμον θὰ πληρώσῃς·) *Ἀνδρ. Νόβ.*, *Ἰω. Ἀντ.* κτλ., κτλ.,

Βερβέτιαν, *Αὐτοκράτειραν* τοῦ *Βυζαντίου*, *Χριστ. Ἀποστ.*, *Γλυκὺ Παρελθόν*, *Μαν. Ἀβάτζ.*, *Κων. Γ. Σπυρ.* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ.)

Ποιμενικὴν Φλογέραν, *Ἅρμα τοῦ Ἡλίου* (ἔστειλα·)

Εἰς ὅσους ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *16 Ἰουλίου*, θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ Συνδρομηταί, τῶν ὁποίων ἔληξεν ἤδη ἡ συνδρομή, νὰ σπεύσουν νὰ τὴν ἀνανεώσουν. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις καμμία καθυστέρησις δὲν ἐπιτρέπεται, διότι δυσχεραίνει τὸ ἔργον μας.

Οἱ ἐν *Αἰγύπτῳ* καὶ *Κύπρῳ* Συνδρομηταὶ εἰμποροῦν νὰ στέλλουν τὸ ἀντίτιμον μέσον Τραπέζης Ἀθηνῶν ἢ Τραπέζης τῆς Ἀνατολῆς, διὰ διατακτικῆς τῶν ἐκεῖ ὑποκαταστημάτων των. **Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ**

ΤΟΜΟΙ
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τῆς Α' Περιόδου (1879—1893) ἀπὸ τοὺς ἐκδοθέντας 24 τόμους ὑπάρχουν ἀκόμη μόνον οἱ ἑξῆς: 1ος, 4ος, 5ος, 7ος, 9ος, 10ος, 12ος, 14ος, 16ος, 18ος, 19ος, 20ός, 21ος, 22ος, 24ος.—Ἕκαστος τόμος *δρ. 3*, ταχυδρομικῶς δὲ ἀποστελλόμενος *δραχ. 3,20* διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ *δρ. 3,50* διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τῆς Β' Περιόδου (1894-1917) ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ἐκδοθέντες τόμοι, 24 ἐν ὅλῳ.—Ἕκαστος τόμος ἄδετος *δρ. 10* καὶ χρυσόδετος *δρ. 15*. Ταχυδρομικῶς δὲ ἀποστελλόμενος: Διὰ τὸ Ἐσωτερικόν, ἄδετος *δρ. 10,50*, χρυσόδετος *δρ. 16,50*. Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν, ἄδετος *δρ. 11,50*, χρυσόδετος *δρ. 16,50*.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Συνέχεια τοῦ 175ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων Ἰουνίου—Αὐγούστου. Αἱ λύσεις δέκεται μέχρι τῆς 23ης Ὀκτωβρίου, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῇ, ὅπως καὶ τῶν προηγουμένων φυλλαδίων.]

267. Λεξίγριφος

Φθόγγον μουσικὸν ἑνώνω
Μὲ ἀρχαίαν μετοχὴν
Καὶ σοφὸν ἀρχαῖον ἄνδρα
Σχηματίζω στὴν στιγμήν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φρουροῦ τῆς Ἑλλάδος

268. Μεταγραμματισμὸς

Ἄλλο θαῦμα τοῦτο πάλι:
Βγάζω σίγμα, βάζω νῦ
Κι' εὐωδέστατο λουλοῦδι
Γίνεται ἀπὸ νησί.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φρουροῦ τῆς Πατρίδος

269. Γωνία

\+ * * * * =Φωτίζει.
* + * * * =Ζῶον.
* * + * * =Νῆσος τοῦ Αἰγαίου
* * + * * * =Πόλις τῆς Ἑλλάδος
\+ * * * * =Ὀπωρικόν,

Καὶ οἱ σταυροὶ φωτιστικόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Παγασαίας Κόρης

270. Φωνηεντόλιπον

ρχσθ - μθν - ρχν - πστσ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος

271. Γρῖφος

Π
Π Π
Π καλὸ Π
Π Π
Π

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Προσκοπάκι τοῦ Εὐξείνου

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευμ. Ἀσκήσ. τῶν φυλ. 7 καὶ 8

68. Θηραμένης (Θήρα, μέν, εἰς).—69. Χοῆμα-σῆμα.—70. Ὁ Φοῖβος, ἡ Φοίβη.—71-73. 1. Ἡ Ρῶμη (ρῶμι.) 2. Αἱ Καλάμαι (καλὰ 'μαι.) 3. Ἡ Ἄγκυρα.—77. ΚΟΔΡΟΣ (Κέρκυρα, ἀΟφος, ρολάδινον, τίγΡις, αἰδηρΟς, ἀδάμαΣ.) — 78. Ὅμοιος ὁμοίῳ κελάζει.—79. Καὶ τοῦ χρόνου.

77 δίς. Πιτακὸς (πήτια, Κῶς.) —78 δίς. Θήλεια-Θάλεια.—79 δίς. Μόναχον - μοναχόν.—80. Τὸ παπούτσι.

81. ΑΙ ΓΑΙΟΝ
Α Θ
ΚΙΚΕΡΩΝ
ΩΩ ΥΑ
Β Ν ΣΕ
Α Ν
Σ Η

82. ΑΙΑΚΟΣ-ΙΣΜΗΝΗ (Αἴολος, Ἰ-Σις, Ἀμύντας, ΚΗφισσός, Ὀνομαστική, ΣΗκουάνας.—83. Φίλοις εὐτυχοῦσι καὶ δυστυχοῦσαν ὁ αὐτὸς ἴαθι.—84. Ἐξ ἰδίων τὰ λόγια τρια. (ἐξῃ δύο-νε' ἄλλο τρία.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Διὰ 1 ἕως 10 τὰ πολὺ λέξεις μὲ ἀ[illegible] στοιχεῖα δρ. 2 (ὁ ἐλάχιστος ὅρος.) Πά[illegible] τῶν 10 λέξ. 20 λεπ. ἡ λέξις, μὲ παχέ[illegible] στοιχεῖα λεπ. 30 καὶ μὲ κεφαλαῖα λεπ[illegible] Ὁ χωριστὸς στίχος δρ. 1.]

[ΙΗ'—240]

Χά! χά! χά! μεγάλο πρᾶγμα νο[illegible] ζουνε πῶς εἶνε ὀκτακόσιοι ψῆ[illegible] μπροστὰ στὴν περσινὴ δίνη.

Διαβολάκι τῆς Γειτονι[illegible]

[ΙΗ'—241]

Γλυκὺ Παρελθόν, δέχεσαι ἀλλη[illegible] γραφίαν; *Μὴ με Λησμόν[illegible]*

[ΙΗ'—242]

ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Τελεσίγραφον: Ἀπαφίστε τοῦ Πο[illegible] μικοῦ Συμβουλίου ἀνακοινοῦμεν στο[illegible] ἡγαμένους Συλλόγους τὴν ἐνδουσιώδη [illegible] ποδοχὴν τοῦ πολέμου ὑπὸ τοὺς κάτω[illegible] ὅρους, ὧν τὴν ἐπιδοκιμασίαν ὀφείλο[illegible] νὰ ἐπιβεβαιώσουν διὰ τοῦ λόγου τῆς [illegible] *μῆς* των. Πεδία μάχης: Δημοψήφ[illegible] σμα, Ξεσπάθωμα, Παιδικὰ Πνεύματ[illegible] Πολεμικὴ Ἀποζημίωσις: Ὑποταγὴ [illegible] δραχμαὶ ἑκατό, αἴτινες κατατεθήσονται [illegible] *προκαταβολικῶς* ὑπ' ἀμφοτέρων στ[illegible] «Διάπλασιν». Διάρκεια πολέμου μέχ[illegible] δημοσιεύσεως τῶν ἀποτελεσμάτων ἐφετε[illegible] νοῦ Δημοψηφίσματος.

Σκεφθῆτε ὅτι εἶνε τελεσίγραφον.....
καὶ ὅτι προεκλήθημεν.....

ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟ ΛΑΒΑΡ[illegible]

[ΙΗ'—243]

Στέλλω ἐκ Φαλήρου στὰς ἐν Πάτραι[illegible] φίλας μου δροσερὰ φιλιά.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ

Πατριὸ Δουλοῦδι, κάνεις ἄλλος [illegible] θὰ σᾶς ἀνακαλύψῃ ἀπὸ τὸν

ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΑ Α[illegible]

[ΙΗ'—245]

Σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴ μοῦ προ[illegible] τείνετε πιὰ ἀνταλλαγὴ Μ. Μ.

ΕΛΝΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ἢ «Ε[illegible]

Χαίρετε!

[ΙΗ'—264]

Παύω ἀνταλλάσσουσα Μ. Μυστικά. *Ἀλησμόνητος Σῦρος.*—*Νέστε*, *Χρυσοκάραβε*, δὲν ἀνταλλάσσω δυστυχῶς. *Συριανὴ Αὔρα.*—*Κόρη τῶν Ρόδων*, δέχεσθε ἀντ)λαγὴν Μ. Μυστ. μὲ τὸ ὄνομά μας; Ἀνταλλάσσω Μ. Μυστ. μὲ ὅλους. *Λευτεριὰ στοὺς Σκλάβους*.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ
ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

Ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίων ἐλήφθησαν ἀπὸ 12 ἕως 18 Ἰουλίου

Συνοδευόμεναι μὲ 25 λεπτά

ΑΘΗΝΩΝ: Μαρ. Ν. Ἐμίρης, Γ. Ἀξαρ[illegible] Μής. Ἀνδρ. Μ. Νόβακ, Κῦμα τοῦ Αἰ[illegible] γαίου, Ν. Μ. Βαλαρῆς, Πηνελόπη Μω[illegible] ραΐτου.

ΒΡΑΧΝΕΙΚΩΝ: Χρυσῆ Α. Σισίνη, Τερψιχ. Χ. Οἰκονόμου, Τωσία Χ. Οἰκονόμου, Νικολία Γ. Ἀργυροπούλου, Μαρίνα Σ. Παναγούλη, Τσόλα Γ. Παπαχρονοπούλου.

ΔΡΑΧΜΑΝΙΟΥ: Νικ. Μ. Μπουλουγούρας.

ΙΘΑΚΗΣ: Θωμοπούλα.

ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Λευκάτας.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Σάββας Γ. Ἠλιοῦ, Κούλα Ἀλ. Ἀλεξάνδρου.

ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ: Χρ. Καπνουκάγιας.

ΣΥΡΟΥ: Εὐαγγελία Δ. Στριγοπούλου.

ΤΡΙΚΚΕΡΙ: Ε. Βλουχάκης.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Τραυμ. τοῦ Μαιζανίου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα, καθὼς καὶ ὅλων τῶν ἀποστειλάντων δεκάλεπτον μόνον μὲ τὴν λύσιν των, ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθη ἡ ἐν Σύρῳ Εὐαγγελία Δ. Στριγοπούλου, ἡ ὁποία ἐνεγράφη διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Αὐγούστου.

Τύποις ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΑΖΟΥΚΑΚΗ—Εὐριπίδου 3.. Ἀθῆναι.—Τηλ. 11-99